

De blokkade wordt mondiaal.

Door Frank , 22 april 2026

© Publiek domein

De blokkade wordt mondiaal.

De volgende stop is de Straat van Malakka. Geen enkele serieuze analyse kan rekening houden met het mentaal achterlijke geblaas van het Epstein Syndicaat over wat er zich afspeelt in de machtsgangen van Teheran. Alsof zij ook maar enig idee hebben. Niets is "gefragmenteerd" (afgezien van de psyche van de Baviaan van Barbarije). Er zijn natuurlijk verschillende conceptuele benaderingen en een levendig nationaal publiek debat. Maar op hoog besluitvormingsniveau is het hele systeem sterk verenigd.

Om te beginnen is dit een volledig nieuw systeem, midden in een transitie. In de besluitvormingskern hebben we een opkomend, veiligheidsgericht Kwartet: IRGC-chef Ahmad Vahidi; parlamentsvoorzitter Ghalibaf; secretaris van de Opperste Nationale Veiligheidsraad, Mohammad Zolghadr; en secretaris van de Raad voor Opportuniteitsbepaling, Mohsen Rezaee.

Dit veiligheidsgerichte imperatief bestaat naast de eerdere hybride regeling, geïllustreerd door de "hervormingsgezinden", waaronder president Pezeshkian en minister van Buitenlandse Zaken Araghchi. Van de 13 leden van de Opperste Nationale Veiligheidsraad zijn er slechts 2 "hervormingsgezind". En bovenal is er de beslissende autoriteit van Leider Ayatollah Mojtaba Khamenei – van oudsher zeer dicht bij de IRGC.

Dit alles is onbegrijpelijk voor propagandisten van het Epstein Syndicaat, of voor een of andere waardeloze Saoedische "expert" die de fantasie van een "revolutionaire coup" spint, gebruikt door de IRGC om Ghalibaf, Pezeshkian en Araghchi onder huisarrest te plaatsen. Zowel langs de diplomatieke als de militaire vector was Teheran herhaaldelijk glashelder.

Niet onderhandelen met het Rijk der Piraterij onder een marineblokkade die feitelijk een oorlogsdaad is. Niet onderhandelen terwijl hun schepen worden aangevallen, wat een de facto schending van het staakt-het-vuren is.

Minister van Buitenlandse Zaken Araghchi was recht door zee. Dus nogmaals: geen opheffing van de marineblokkade, geen onderhandelingen. Iran zal niet knippen. Wat er ook voor nodig is. De verantwoordelijkheid voor het vernietigen van de wereldeconomie rust volledig op Barbarije.

Een illegale blokkade en het concept van "onschuldige doorvaart"

De onderhandeling "strategie" van de Baviaan van Barbarije – doorzeefd met dementie en haat – is gebaseerd op drie simpele principes: maximale druk; eindeloze deadlines; en eindeloze tierende dreigementen om de infrastructuur van Iran te vernietigen.

Dus in de aanloop naar een mogelijk Islamabad-2 koos Teheran voor strategische stilte. Teheran negeerde de Baviaan van Barbarije volledig. In de war, moest hij natuurlijk knippen – en flink. Nu stelt hij geen verdere deadlines. Hij dreigt niet met het vernietigen van burgerlijke infrastructuur. De Grote Vraag is wat er met de marineblokkade gebeurt.

Artikel 3(c) van Resolutie 3314 van de Algemene Vergadering van de VN (de Definitie van Agressie) is duidelijk: "De blokkade van de havens of kusten van een staat door de krijgsmacht van een andere staat" kwalificeert als een daad van agressie.

Dus is het een regelrechte schending van het staakt-het-vuren.

Wat Teheran doet met betrekking tot de doorvaart door de Straat van Hormuz is een heel ander verhaal.

Iran heeft geen buitenlandse havens geblokkeerd, of een totale blokkade afgekondigd. Het heeft een tolpoort opgezet voor vijandige schepen die door een straat varen die door zijn eigen territoriale wateren loopt.

Dat is absoluut wettig in het kader van het recht op zelfverdediging – als reactie op een eenzame, illegale, gewapende blitzkrieg van de imperiale supermacht.

Bovendien, na de Geneefse Conventie van 1958 over de Territoriale Zee en de Aansluitende Zone en zijn eigen nationale wetgeving (de Wet van 1993 op de Maritieme Gebieden van de Islamitische Republiek Iran), heeft Iran altijd benadrukt dat het recht op "onschuldige doorvaart" niet van toepassing is op schepen die zijn veiligheid bedreigen.

Hormuz is de definitie van een strategisch knelpunt. Het loopt door Iraanse territoriale wateren. Dus het is duidelijk dat Teheran het soevereine recht heeft om de doorvaart van niet onschuldige schepen te reguleren.

Natuurlijk is het Rijk van Chaos, Leugens, Roof en Piraterij onverschillig voor alles wat wettig is. Zeker omdat er al sprake is van een de facto wereldwijde marineblokkade – opgelegd aan Iran, Rusland, natuurlijk China, en vroeg of laat elke andere natie van het Mondiale Zuiden.

Een Amerikaanse blokkade die de wereldeconomie vernietigt

De oorlog tegen Iran en nu de marineblokkade is een meedogenloze aanval op de wereldeconomie. De wereldwijde energievoorziening is al gedaald tot een verbazingwekkende 60% – in minder dan 2 maanden tijd. De verschrikkingen die voor ons liggen variëren van lockdowns en talloze aan de grond gehouden vluchten vanwege een gebrek aan vliegtuigbrandstof tot voedseltekorten die volgende zomer zullen ontstaan door de meststof tekorten; mogelijke voedselrellen; en zelfs de mogelijke invoering van een voedsel rantsoenering.

De Rocky Horror Show wordt met de minuut luider. Tankers zijn letterlijk gestopt met het oversteken van de Straat van Hormuz; voeg daarbij toe dat het Rijk der Piraterij met 5-inch marinekanonnen op allerlei Iraanse schepen schiet. De commerciële verzekering voor Golf tankers is in slechts één week met maar liefst 400% gestegen.

Zoals het er nu voor staat, is het duidelijk dat Teheran nooit een permanente marineblokkade zal accepteren. Dus zal er vergelding komen. Wat er ook gebeurt, Brent crude zal ongetwijfeld de \$120 per vat overschrijden. Het aanbod van vliegtuigbrandstof zal tegen het einde van volgende week enorm krap worden. De prijzen van diesel en benzine zullen binnen twee weken volgen.

We zien in realtime hoe de wereldwijde energiemarkt tot stilstand komt. Net toen Iran de tolpoort van de Straat van Hormuz aan het versoepelen was, als onderdeel van het staakt-het-vuren, kwam Barbarije met zijn marineblokkade.

Dus het is Barbarije die de wereldeconomie daadwerkelijk aan het vernietigen is, terwijl de vraag naar AI, vliegtuigbrandstof, diesel, scheepvaart, alles ernstig in gevaar wordt gebracht door een geïmmobiliseerde tsunami van olie.

De oplossing – voor nu – is omleiding via Bab al-Mandeb, verantwoordelijk voor 12% van de wereldhandel en 10% van de wereldwijd verhandelde olie: de enige verbinding tussen Azië, Afrika en Europa via het Suezkanaal.

Als Ansarallah in Jemen de Bab al-Mandeb sluit, is de enige overgebleven optie via Kaap de Goede Hoop: tot wel twee weken extra op zee, verergerd door torenhoge verzendkosten.

Elke belangrijke zeeroute wordt tot het uiterste benut. De marineblokkade van Barbarije heeft India al bereikt. En zelfs deze Hollywood-productie zal niet genoeg zijn om Iraanse export af te snijden. Barbarije zou achter elke schaduwvloot tanker aan moeten gaan, inclusief die uit Irak, en ook extreem harde sancties moeten opleggen aan Maleisië en China.

Peking zwijgt vooralsnog. Geen officiële positionering, afgezien van flauwe oproepen om de Straat van Hormuz te openen. Maar vroeg of laat zal de Draak uit het hek moeten springen – en de strijd moeten aangaan. Bijvoorbeeld door een taskforce naar West-Azië te sturen.

Venezuela. Iran. De blokkade wordt mondiaal. De volgende stop is de Straat van Malakka.

Deze strategische impasse kan onmogelijk blijven duren. Barbarije's spel komt neer op terugkeer naar de status quo van voor de oorlog: Iran onder een economische belegering van maximale druk, plus de permanente dreiging van terugkeer naar oorlog.

Nogmaals: zelfs terwijl het Washington een verpletterende strategische nederlaag toebracht, tegen alle verwachtingen in, bleef Teheran consequent vragen om een volledig einde aan de oorlog. En niet deze bevroren impasse.

De hele planeet heeft in realtime gezien hoe het Soevereine Verzet, na 47 jaar van verwoestende sancties en het betalen van een vreselijke prijs, in staat is om het Rijk te trotseren.

Het oh zo fragiele staakt-het-vuren zal niet standhouden. Een zet om Barbarije's blokkade te doorbreken is vrijwel onvermijdelijk – zoals bij een te veel aan inbeslagname van een Iraans schip. De lijst met doelen is al aangekondigd: de Yanbu pijpleiding in Saoedi-Arabië, die Hormuz omzeilt; hetzelfde voor de Fujairah terminal in de VAE; het sluiten van de Bab al Mandeb. Dat is meer dan 32% van de wereldwijde olievoorziening, in één klap verdwenen.

En het Rijk der Piraterij zal ervoor verantwoordelijk zijn.

Pepe Escobar